

کامیابی یک جامعه در گرو برقراری فضایی با نشاط و عاری از هر گونه هیجان می باشد. تنها در چنین محیطی است که می توان شاهد سرزندگی یکایک اعضا و بالطبع پویایی کل مجموعه بود ولیکن تمهید بستر مناسب برای این منظور، بدون تصحیح زیرساختارهای جامعه ممکن نخواهد بود. و در این رهگذر وجود ارتباط مناسب بین سطوح مختلف، نقش اساسی بر عهده خواهد داشت. احساس اطمینان لایه های زیرین جامعه از آگاهی لایه فوقانی نسبت به مشکلات ایشان و احساس بر خورداری از دلسوزی های مسئولانه، شور حرکت و امید به موفقیت رادر سطح جامعه تزریق خواهد نمود. و در مقابل هر گاه متولیان امر مطمئن باشند که مردم از تنگناهای موجود مطلعند و موانع رامی شناسند و درک می کنند، واز همه مهمتر احساس بر خورداری از حمایت اعضا، پشتیبان و تعهد و اشتیاق به خدمت را برای مسئولین به ارمغان می آورد.

برعکس عدم انتقال مشکلات و انتقادات و ابراز نمودن نقطه نظرات از مجاری طبیعی توسط اعضا و از سوی دیگر عدم احساس نیاز برای پاسخگویی شفاف و ارائه توضیح از سوی مسئولین، فضایی آکنده از سوء تفاهم را به دنبال خواهد داشت. یأس و دلخوری و توقعات بیجا رواج خواهد یافت و بدتر از همه، جو مملو از شایعات آفریده خواهد شد. جای تردید نیست در انتظار افراد چنین جامعه ای روحیه ای جز رخوت و سرنوشتی جز فساد و پسرفت نخواهد بود. نشانه ی چنین وضعی نیز به غلیان در آمدن و به سرعت فروکش نمودن هر از گاه هیجانات لایه های زیرین، در پی کوچکترین بهانه ای است، که چونان دملی چرکین هر از چند گاه بر بدن روبه موت سر برمی آرد و سر باز می کند و پیرامون خویش را چرکین می نمایند. حکومت هیجانات لجام گسیخته در جامعه نیز نه تنها گره از مشکلات آن باز نخواهد کرد، که نتیجه ای جز دامن زدن به فضا مسموم سوء تفاهمات نخواهد داشت.

متأسفانه آنچه امروز در دانشکده ی کوچک و دوست داشتنی ما می گذرد چندان خوشایند نیست و ما شاهد ارتباطی مناسب، سهل و طبیعی بین دانشجویان و مسئولان مربوطه نیستیم. اگر حرف سخن و انتقادی هست عموماً در بین جمعهای خودمانی دانشجویان مطرح است. پرواضح است چنین فضایی مستعد رواج شایعه، بزرگنمایی مشکلات و به وجود آمدن توقعات بیجا می گردد. هیچگاه انتقادات در سطح دانشکده مطرح نمی شود، بالطبع مسئولین نیز از حرف دل عموماً مطلع نیستند و البته مراجعه دانشجویان به صورت فردی به متولیان امر نیز در شفاف سازی این فضا، مؤثر نخواهد افتاد. همچنانکه نینفاده است. نتیجه چنین وضعیتی، چنانکه افتد و دانی، یأس دانشجویان از اصلاح اوضاع، ناامیدی از مسئولین - و خدای نکرده حتی - به دل گرفتن کینه ی ایشان است، که خود را در لباس رخوت و عدم نشاط دانشجویان و یا طغیان هیجانات نشان می دهد، که در نهایت منجر به استیلا ی جویی اعتمادی و ناامیدی بر فضای دانشکده خواهد شد.

در چنین فضایی چگونه می توان از دانشکده زبانه های خارجی دانشگاه تهران، به عنوان قله علمی کشور، انتظار داشت که نقش کلیدی و راهگشای خویش در جامعه را بر عهده گیرد و از عهده ی آن نیز بر آید. بدیهی است رشته زبان های خارجی از راهبردی ترین تخصصهای مورد نیاز جامعه می باشد. امروز در بسیاری از مراکز مهم کشور خلأ زبان دانان متخصص به شدت احساس می شود. بدون شک رسالت تأمین اینچنین نیروهایی در درجه اول بر دوش دانشکده زبان های خارجی دانشگاه تهران است. چرا که نه تنها مستعد ترین جوانان کشور در اینجا تحصیل می کنند، بلکه واجد امکانات چشمگیری - هر چند به صورت بالقوه - می باشد. لیکن با نظری بر عملکرد این دانشکده در تأمین نیروهای متخصص مورد نیاز کشور، کارکرد آن را در خورد شآن دانشکده و متناسب با امکانات آن نمی یابیم.

به نظر می رسد که از دلایل عدم موفقیت و شاید مهمترین آن - که در آغاز نیز بدان اشارتی شد - نبود فضای نقد و برررسی آزاد و منصفانه در شرایط دوستانه و آرام باشد. که اگر تنها همین یک مهم تحقق یابد، شاید توان از پیش برداشتن دیگر موانع نیز بوجود آید.

به عنوان مثال همگان اذعان دارند که بر نامه ریزیهای نادرست و یا عدم تطابق بر نامه های موجود با نیاز واقع و توانایی دانشجویان، از جدی ترین عوامل نابسامانی های موجود است ولیکن اگر شرایط مهیا شود که خواست و مطالبات دانشجویان، کمبودها و نقایص موجود، با صدای بلند ابراز گردد و به گوش همگان برسد و در عین حال سیاست هایی که توسط مسئولین - البته با لحاظ نمودن نیاز واقعی دانشجویان - اتخاذ شده، به بوته ی نقد همگان گذارده شود، آیا شاهد پیاده شدن نظام بسامان و تصویب بر نامه های راه گشا خواهیم بود؟ آیا گام مؤثر در حل این مشکل اساسی و بهینه کردن وضعیت دانشکده برداشته نخواهد شد.

به طور کلی غایت یک دانشکده جز تربیت نیروی متخصص نبوده و هدف دانشجویان نیز جز بدست آوردن تخصص لازم با امید به یافتن شغل در خور توانایی و در خور شان محل تحصیل خویش نمی باشد، از سوی دیگر بازار کار نیز شدیداً آبیازمند نیروهای متخصص در این زمینه است، واقع گرایانه به موضوع بنگریم، احساس نگرانی موجود از تیرگی آینده ی شغل نشان از چه واقعیت دارد؟ و آنگاه این که مسئولین اعلام می کنند که سعی بسیار در جهت تأمین آینده شغل دانشجویان به خرج می دهند طنز آمیز و در عین حال تلخ نیست؟ آیا این امر نشان از ضعف سیستم آموزشی و حاکم بودن فضای غیر مساعد برای تحصیل در عالی ترین شکل خود نیست؟ و آیا این مسئله حاکی از انحراف کل مجموعه از مسیر اصلی و دور افتادن از غایت طبیعی خویش نیست؟

با چنین تحلیلی عده ای از دوستان شما به این فکر افتادند که مجالی برای انعکاس هر آنچه که در دانشکده می گذرد فراهم آورند تا در فضایی به دور از هر گونه انتهاب و بزرگنمایی، انتقادات و درد دل دانشجویان را نه فقط به گوش مسئولان که به سمع همه اعضا دانشکده برسانند. نیز به سراغ مسئولین روند پاسخ یکایک مسائل مطرح شده را مطالبه نمایند و البته به انتشار سخنان و نقطه نظرات ایشان نیز همت گمارند. و در نهایت با ایجاد بستری آکنده از احترام متقابل به دنبال بر ساختن فضایی لطیف و عاری از سوء تفاهمات باشند تا روند رشد و شکوفایی در دانشکده شتاب گیرد. ایشان قصد دارند یکایک مسائل موجود در دانشکده از خردترین تا کلان ترین آنها را به بوته نقد بگذارند، به سراغ تک تک گروه های آموزشی بروند، درد دل دانشجویان را منتقل کنند و از مسئولان پاسخ بخواهند.

لازم به بیان نیست که انجام این مهم از توان عده ای محدود خارج است و ما از هم اکنون دست یاری همه شما را به گرمی می فشاریم. ما دعا آن را و قصد آن را نیز نداریم که تنها زبان دانشجویان این دانشکده باشیم، بلکه می خواهیم منعکس کننده صدای رسای شما باشیم. مطمئن باشید اگر از حمایتتان برخوردار نگردیم، قادر به ادامه راه نخواهیم بود.

رویکرد اصلی این نشریه بررسی مسائل صنفی دانشجویان خواهد بود ولیکن سعی شده مجموعه ای حاوی مطالب متنوع در زمینه های مختلف علمی، فرهنگی، ادبی، طنز، اندیشه و... نیز فراهم آید.

هدف آنست که بستری برای گفتمان و تضارب آراء و عقاید دانشجویان - با هر گرایشی - مهیا شود و مباحثات تنها به امور صنفی محدود نگردد. در این زمینه نیز از تمامی شما دانشجویان دعوت می کنیم نوشته های خویش را در زمینه های مختلف در اختیار ما بگذارید و باور داشته باشید که قیل و قال تنها یک نشریه نیست که توسط عده ای تهیه می شود، قیل و قال مجالی است برای ابراز عقیده ی تمامی دانشجویان دانشکده زبان.